

ρεμόρφωσεν αὐτὸ ὁ χρόνος μεταβαλὼν εἰς ἀσχημίαν τὴν καλλονὴν του· ἐξέλιπεν ἀκμαῖον καὶ παραμένει ἡ ἰδέα τῆς ἀκμῆς του.

A. Π. Κ.

ΕΚΛΕΙΨΙΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Τὴν 22 Ἰουλίου εἴχομεν, δρατὴν καὶ καθ' ἄ-
πασαν τὴν Ἑλλάδα, μερικὴν ἐκλείψιν σελήνης,
ἥς αἱ φάσεις, εἰς μέσον χρόνον Ἀθηνῶν, εἶχον
οὕτως·

Ἀρχὴ τῆς ἐκλείψεως εἰς τὰς 9 ὥρας καὶ 40' μ. μ.			
Μέσον	10	»	23' μ. μ.
Τέλος	11	»	36' μ. μ.

Τὸ ἤμισυ σχεδὸν τοῦ δίσκου τῆς σελήνης ἐ-
σκιάσθη, ἐπειδὴ δὲ ὁ οὐρανὸς ἦτο ἐντελῶς ἀνε-
φελος, τὸ θέαμα ἦτο λίαν εὐάρεστον. Ἐν το-
σούτῳ τὸ φαινόμενον τοῦτο, ὅπερ προαγγέλλε-
ται ὑπὸ τῶν ἀστεροσκοπειῶν χάριν τέρψεως τῶν
πολλῶν, ἐξήγειρεν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λαοῖς καὶ
ἐξεγείρει νῦν εἰσέτι παρὰ τοῖς ἀπαιδεύτοις καὶ
δεισιδαίμοσι πληθυσμοῖς ἀληθῆ φρίκην καὶ ἠρ-
μηνεῦετο παραδοξότατα. Οἱ Ἕλληνες ποιηταὶ
ἐφαντάζοντο ὅτι τῆς Ἀρτέμιδος ἐρασθείσης τοῦ
Ἐνδυμίωνος, ἡ ἐκλείψις σκοπὸν εἶχε νὰ ἀπο-
κρύψῃ ἀπὸ τῶν θνητῶν τὰς ἐπισκέψεις τῆς θεᾶς
πρὸς τὸν ἐραστὴν αὐτῆς ἐπὶ τῶν ὁρέων τῆς Κα-
ρίας. Ἐξ ἄλλου ἐπιστεύετο ὅτι αἱ μαγανεῖαι
τῶν μαγισσῶν, καὶ ἰδίᾳ τῶν μαγισσῶν τῆς Θεσ-
σαλίας, εἶχον τὴν ιδιότητα νὰ προσελκύωσιν
πρὸς τὴν γῆν τὴν σελήνην, ἐκρότου δὲ παν-
τοῖα χάλκινα σκεύη, ὅπως ἀναδιβάσωσιν αὐτὴν
ἐκ νέου εἰς τὸν οὐρανόν. Οἱ Ῥωμαῖοι, μιμούμενοι
τοὺς Αἰγυπτίους, ἤνακτον δῶδας καὶ πυρσούς
πολυαριθμούς, οὓς ἀνύψουν πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀ-
νακαλοῦντες τὸ φῶς τοῦ ἐκλείψει διατελοῦν-
τος ἀστέρος. Ὁ Ἰουβενάλης τὸ θορυβῶδες τοῦτο
ἔθιμον ὑπαινίσσεται, ὅταν λέγῃ περὶ ἀδολέσχου
γυναικός, ὅτι κάμνει ἀρκοῦντα θόρυβον διὰ νὰ
βοηθήσῃ τὴν ἀγωνιζομένην ὅπως ἀναφανῆ εἰς
τὰ ὄμματα τῶν ἀνθρώπων σελήνην. Οἱ Μεξικα-
νοί, ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις, περίφοβοι ἐνή-
στευον. Αἱ γυναῖκες τῶν ἐκακοποίου ἐαυτὰς
καὶ αἱ θυγατέρες τῶν διετρύπων τοὺς βραχί-
ονάς των. Ὑπέθετον ὅτι ἡ σελήνη ἐπληρώθη,
κατόπιν ἔριδος, ὑπὸ τοῦ ἡλίου καὶ προσεπάθουν
νὰ ἐξιλεώσωσι τὸν δῖον Ἀπόλλωνα. Οἱ Ἰνδοὶ ἐ-
πίστευον ὅτι κακοποιὸν τέρας ζητεῖ νὰ κατα-
φάγῃ τὴν σελήνην, καὶ ἄλλοι μὲν αὐτῶν ἐποί-
ουν θόρυβον μέγαν διὰ νὰ τὸ ἀναγκάσωσι νὰ
ἐγκαταλίπῃ τὴν λείαν του, ἄλλοι δὲ ἐβυθί-
ζοντο μέχρι λαίμου ἐν τῷ ὕδατι, δεόμενοι τοῦ

τέρατος νὰ φεισθῆ τοῦ δορυφόρου ἡμῶν. Δι' ἄλ-
λους λαοὺς αἱ ἐκλείψεις προήγγελλον καταστρο-
φὰς μεγάλας, θεομηνίας, τὸν θάνατον ἡγεμόνων
κτλ. Ἀντιθέτως πρὸς τὰς δοξασίας ταύτας τῆς
παχυλῆς ἀμαθείας μνημονεῦεται ἀνέκδοτον, ὅπερ
τιμᾶ καὶ τὴν ἀστρονομίαν καὶ τὸν μέγαν ναυ-
σιπύρον Χριστόφορον Κολόμβον. Ὁ Κολόμβος
εὕρισκετο ἐν Ἰαμαϊκῇ στερούμενος ἐντελῶς τρο-
φῶν, ἦτο δὲ ἐκτεθειμένος μετὰ τῶν συντρόφων
του εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἐξηγησιμῶν αὐτο-
χθόνων, ὅτε σεληνιακὴ τις ἐκλείψις παρέσχεν
αὐτῷ εὐφυῆς μέσον σωτηρίας. Ἀνήγγειλεν εἰς
τοὺς ἀρχηγούς τῶν ἀγρίων, ὅτι ἐὰν δὲν τῷ πα-
ρεῖχον ἐν τῷ ἄμα τὰς τροφὰς καὶ ἄλλα ἀντικεί-
μενα, ὅσα εἶχε ζητήσει παρ' αὐτῶν, θὰ κατέ-
πεμπε κατ' αὐτῶν καταστροφὰς φοβεράς καὶ ὅτι
εἰς πρώτην τιμωρίαν θὰ ἐστῆρι αὐτοὺς τοῦ
φωτός τῆς σελήνης. Οἱ ἄγριοι κατ' ἀρχὰς δὲν
ἔδωκαν προσοχὴν εἰς τὰς ἀπειλὰς ταύτας, ἀλλ'
ἄμα ὡς ἐπέστη ἡ στιγμή τῆς ἐκλείψεως καὶ ἡ
σελήνη ἤρξατο βαθμηδὸν σκιαζομένη, κατέ-
στησαν ἔντρομοι, ἔρριφθησαν γονυπετεῖς πρὸ
τῶν ποδῶν τοῦ Κολόμβου καὶ ἐχորήγησαν αὐτῷ
πᾶν ὅ,τι ἐζήτει.

—x—

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΝ

Περὶ φιλίας καὶ φίλων

Σοὶ εὐχομαι νὰ ἀποκτήσης φίλους· ἐὰν δὲν
ἔχῃς, προσπάθησε νὰ κάμῃς, ἐὰν ἔχῃς προσπά-
θησε νὰ διαφυλάξῃς αὐτούς. Μὴ ἐπιδιώξῃς
ὅμως τὰς εὐρήκτους ἐκείνας σχέσεις, τὰς βλασι-
ζομένας ἐπὶ πραγμάτων τόσο ἀγχιστροφῶν, ὡς
τὸ συμφέρον, καὶ τόσο ἀστάτων ὡς ἡ ἡδονή,
ἀλλὰ φίλους ἀληθεῖς, πρὸς τοὺς ὁποίους νὰ συν-
δέσῃς στερεῶς διὰ τῆς ἀκλονήτου ἐκείνης πε-
ποιθήσεως, ἣν ἐμπνέει ἡ βεβαιότης ὅτι θὰ εὐ-
ρῆς παρ' αὐτοῖς τὰ ἀγνὰ καὶ εἰλικρινῆ αἰσθή-
ματα τιμίου ἀνθρώπου. Ἡ φιλία εἶνε τὸ ἄνθος
τῆς κοινωνικῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως καὶ τῆς
φυσικῆς ταύτης συνεπείας, τῆς ἀνάγκης, ἣν
αἰσθάνεται ὅπως καταστῆσιν κοινωνῶν τοῦ βίου
τοῦ ἄλλου τινά. Ἐχει δὲ τὰς ρίζας αὐτῆς ἐν
τοῖς μυχιαιτάτοις τῆς ἡμετέρας υπάρξεως, ἐξ οὗ
καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ μονῶσει καθίσταται ὄν ἀ-
τελές· πράγματι δὲ εἶνε δύσκολον / νὰ εἰνέ τις
δίκαιος, ἐὰν δὲν αἰσθάνεται ἑαυτὸν ἀγαπώμε-
νον, ἀφοῦ ἴδιον τῆς φύσεως ἡμῶν εἶνε νὰ μισῇ
τὸ κενὸν καὶ νὰ ζητῇ περίξ ἑαυτῆς συμπαθείας
καὶ ἀγάπην. Αἱ ἐπαισχυντότεροι ἰδέαι γεννῶν-
ται ἐν τῇ μονῶσει, διότι ὁ ἄνθρωπος μονάζων
σκέπτεται περὶ ἑαυτοῦ καὶ μόνο, περὶ ἑαυτοῦ

δὲ καὶ μόνου μεριμνῶν, λησμονεῖ τὸν ἐξόχως κοινωνικὸν χαρακτήρα του καὶ ρέπει πρὸς τὴν κακίαν διὰ τῶν φίλων λοιπὸν ἐξασφαλίζει τις δι' ἐγγυήσεων μεγάλων τὴν ἰδίαν τιμιότητα. Εἶνε ἅριστον νὰ ἔχη τις πλησίον του μάρτυρας τῶν πράξεών του, ὧν ἡ στοργὴ ἀναμιμνήσκουσα εἰς ἡμᾶς ἀκαταπαύστως ὅτι δὲν εἴμεθα ἀπομεινωμένοι καὶ ἀνεύθυνοι, ἐξασκεῖ εἶδος τι ἐλέγχου ἐπὶ τῆς ἡμετέρας διαγωγῆς. Ὁ φόβος μὴ ἔχῃς ἀφορμὰς νὰ ἐρυθρίας ἐνώπιον αὐτῶν, θὰ σὲ προστατεύσῃ κατὰ τῶν ἰδίων παρεκτροπῶν. Φοβεῖσαι μήπως ὁ φίλος σου μάθῃ τὴν δεινὰ πράξιν σου; Λόγος ἰσχυρὸς διὰ νὰ τὴν ἀποφύγῃς. Ἄλλ' ἔκλεγε τοὺς φίλους σου μετ' ἄκρας προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας· ἔκλεγε αὐτοὺς μεταξὺ τῶν φιλοῦντων τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἀνευρίσκων αὐτούς, ἀνευρίσκεσαι ἐν μέσῳ ἀτμοσφαιστικῶν τιμιότητος, οὕτως εἰπεῖν. Τοῦτο κυρίως πρέπει νὰ ἀξιοῖς παρ' αὐτῶν. Ὁ δεινὰ εἶνε πλούσιος· τί σὲ μέλει; Ὁ δεινὰ εἶνε ἰσχυρὸς· τί πρὸς σέ; Οὗτος εἶνε εὐφύης· δέον νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴν σου. Ὁ ἄλλος εἶνε εὐθύς καὶ χρηστός, ἀφιέρωσε αὐτῷ τὴν καρδίαν σου! Τί θὰ κερδίσῃς ἐπιδιώκων τὴν φιλίαν τῶν πρώτων; Ἐκτίθεσαι εἰς τὸν κίνδυνον νὰ ταπεινωθῆς, ἵνα εὐαρεστήσῃς αὐτούς, ἐνῶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ χρηστότης ὁμοιάζουσι πρὸς τὸν ἥλιον τὸν ζωογονοῦντα διὰ τοῦ φωτός του, χωρὶς νὰ ἐξαντλῇ αὐτό, καὶ διαχέουσιν ἀδιαλείπτως περίξ αὐτῶν θησαυρούς, τὸ πνεῦμα μὲν διὰ τῶν ἀπόψεων ἄς διανοίγει, ἡ χρηστότης δὲ διὰ τῶν παραδειγμάτων ἄτινα παρέχει.

Paul Bourde.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Τὰ σφάλματά σου ἀπέβησαν τόσον χρήσιμα εἰς σὲ ὅσον καὶ τὰ δυστυχήματά σου· διότι τίς ἄνθρωπος δύναται νὰ διοικήσῃ συνετῶς, ἐὰν οὐδέποτε ὑπέφερε, ἐὰν οὐδέποτε ἐδιδάχθη ἐκ τῶν παθημάτων εἰς ἃ περιῆλθε διὰ τῶν ἰδίων ἑαυτοῦ σφαλμάτων;

(Fénélon)

Ὁ χωρὶς ὑπομονὴν ἄνθρωπος ὁμοιάζει μὲ λύχον χωρὶς ἔλαιον.

Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων λέγουσι τί θὰ ἐπραττον, ἐὰν εἶχον τοῦτο ἢ ἐκεῖνο· ὀλίγοι ὅμως συλλογίζονται τί θὰ εἶχον ἐὰν ἐπραττον τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.

Ὁ νεόπλουτος ὁμοιάζει μὲ ἄνθρωπον ἀνελ-

θόντα ἐφ' ὑψηλοῦ τινος πύργου: Καταλαμβάνεται ὑπὸ σκοτοδίνης, οἱ δὲ ἄνθρωποι φαίνονται αὐτῷ κάτω ὡς νάνοι.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ Ο ΕΡΩΣ

(Κατὰ μίμησιν τοῦ Β'. εἰδύλλiou τοῦ Βίωνος).

Ἐκεῖ πού 'πιανε μὲ 'ξόβεργαις καὶ δίχτυα ἓνα παιδάκι
κάθε λογῆς μικρὰ πουλιά 'ς τὸν κῆπο ἓνα πουρνὸ
ἔτυχε ξάφω νὰ ἰδῇ 'ς 'μυγαλιᾶς κλαράκι
τὸν Ἐρωτα — τὸν νόμισε κάνα πουλι τρανὸ!

Τέτοιο θεόρατο πουλι νὰ πιάσῃ — ὦ, χαρὰ του!
ἀπλόνει κάτ' ἀπ' τὸ δένδρι, χωρὶς καιρὸ νὰ χάσῃ,
τὰ δίχτυα, τῆς ὀξόβεργες κ' ὄλα τὰ σύνεργά του
καὶ κρύβεται καὶ καρτεράει μ' αὐτὰ νὰ τόνε πιάσῃ.

Καὶ καρτεράει τὸ μικρὸ, δὺὸ ὥραις καρτεράει...
μὰ ὁ Ἐρωτας πλεῖρὸς πονηρὸς θὰ τῷχῃ μισισθῇ
κ' ἀπ' τὸ κλαρὶ τῆς 'μυγαλιᾶς βῆμα δὲν τὸ κουνάει
— δὲν τῷχει, φαίνεται, σκοπὸ 'ς τὰ δίχτυα νὰ πιασθῇ.

Ἄπελπισμένο τὸ φτωχὸ μὲ τὰ καμώματά του
ἀφίγει δίχτυα καὶ ὄξαις καὶ ἔρχεται γαργὸ
σ' ἓνα χωράφι π' ὄργωνε 'νας γέρος πάρα κάτω
κ' ἐκεῖ ζητάει συμβουλίας ἀπὸ τὸν γεωργό.

— «Γιὰ δεῖξέ μου, γέρο-παπποῦ, σὺ, καμμιά τέχνη ἄλλη
«ποῦ νὰ 'μπωρῶσω εὐκόλα νὰ πιάσω τὸ πουλι!»
Κ' ὁ γέρος ἀφοῦ τᾶκουσε, κουνάει τὸ κεφάλι
καὶ τέτοια λόγια γνωστικὰ γελώντας τοῦ λαλεῖ.

«— Φτωχὸ παιδί, ἀνώφελα πασχίζεις! μακρὰ του
«Φεύγα εὐθύς! δὲν τὸ 'πιασε; αἱ, εἶσαι τυχερὸ!
«Εἶναι θερὸ πού θάνατο χαρίζ' ἡ συντροφιά του,
ἀήτης πού σχίζει τὴν καρδιά, φεῖδι φαρμακερὸ.

«Κλαῖς τώρα γιὰ δὲν τὸ 'πιασε; Καρτέρα καὶ θὰ φθάσῃ
«γρήγορα κ' ἡ ἀράδα σου καὶ τότε—συμφορά σου!—
«αὐτὸ τὸ ἴδιο τὸ πουλι θὲ νῆρθῃ νὰ φωλιάσῃ,
«παιδί μου, ἀπροσκάλεστο 'ς τὴν τρυφερὴ καρδιά σου!»

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ πρώτη ἀπόπειρα πρὸς μεταφορὰν πεπηγότος κρέατος ἐξ Αὐστραλίας εἰς Εὐρώπην ἐγένετο ἐν ἔτει 1880. Κατὰ πρώτων ἐστάλη τὸ πεπηγὸς κρέας 400 προβάτων εἰς Ἀγγλίαν, ἄτινα κατ' ἀρχὰς ἐπωλήθησαν δυσκόλως. Ἐν ἔτει 1882 ὁ ἀριθμὸς τῶν πεπηγόντων σφρακτῶν ἀνήλθε εἰς 1700, ἐν ἔτει δὲ 1886 εἰς 1,066,000. Ἐνεκα τούτου πρὸ μικροῦ χρόνου συνέστη ἐν Ἀμβέρσῃ μετοχικὴ ἐταιρία πρὸς μεταφορὰν τοῦ κρέατος τούτου καὶ εἰς τὸ Βέλγιον καὶ εἰς ἄλλας χώρας, ἡ δὲ πρώτη ἀποστολὴ 10,000 πεπηγόντων προβάτων ἐκ Νέας Ζηλανδίας εἰς τὸν